

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Biotalous – panos EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen”

(valmisteleva lausunto)

(2018/C 440/07)

Esittelijä: **Tellervo KYLÄ-HARAKKA-RUONALA (FI-I)**

Toinen esittelijä: **Andreas THURNER (AT-III)**

Lausuntopyyntö	neuvoston puheenjohtajavaltio Itävalta, 12.2.2018
Oikeusperusta	Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 302 artikla valmisteleva lausunto
Komitean täysistunnon päätös	13.3.2018
Vastaava erityisjaosto	”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö”
Hyväksyminen erityisjaostossa	5.9.2018
Hyväksyminen täysistunnossa	19.9.2018
Täysistunnon nro	537
Äänestystulos	180/1/4
(puolesta / vastaan / pidättyi äänestä)	

1. Päätelmät ja suositukset

1.1 ETSK katsoo, että biotaloudessa on kyse lisäarvon luomisesta yhteiskunnalle biologisten luonnonvarojen tuotannon, muuntamisen ja käytön kautta. Siirtyminen vähähiilisyteen ja kierrätettävyyteen edistää yhä enemmän biotaloutta, sillä kestäväpohjainen biotalous voi tuottaa samanaikaisesti taloudellisia, sosiaalisia ja ilmastoon liittyviä hyötyjä.

1.2 ETSK korostaa, että biotalous hillitsee osaltaan ilmastomuutosta usealla tavalla: ottamalla talteen hiilidioksidia ilmakehästä biomassaan, varastoimalla hiilidioksidia biopohjaisiin tuotteisiin ja korvaamalla fossiilipohjaisia raaka-aineita ja tuotteita biopohjaisilla raaka-aineilla ja tuotteilla.

1.3 Komitea painottaa myös, että biotalous edistää EU:n ilmasto- ja energiatavoitteita korvaamalla fossiilisia polttoaineita bioenergialla sähköntuotannossa, lämmityksessä ja jäähdytyksessä sekä liikenteessä. Se parantaa myös energiatehokkuutta ja energian toimitusvarmuutta.

1.4 ETSK on vakuuttunut siitä, että biotaloudella on keskeinen rooli pyrittäessä saavuttamaan yleiset taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat tavoitteet, jotka mainitaan YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelmassa Agenda 2030 (kestävän kehityksen tavoitteet). Biotalous rooli liittyy läheisesti teollisuudelle ja maataloudelle asetettuihin tavoitteisiin sekä työpaikkojen luomiseen kyseisillä aloilla.

1.5 Komitea kehottaa mukauttamaan EU:n biotalousstrategiaa, jotta voidaan luoda taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän kestävä kehityksen mukaisesti suotuisimmat edellytykset Euroopan biotaloudelle ja tehdä siitä EU:n kilpailuetu.

1.6 ETSK tähdentää, että poliittisten päättäjien on edistettävä kestäväpohjaista biomassan tuotantoa ja mobilisointia EU:ssa ja varmistettava vakaa, luotettava ja johdonmukainen investointikehitys biotaloudessa kautta koko arvoketjun. Poliittisten päättäjien olisi myös edistettävä biopohjaisten tuotteiden kysyntää julkisten hankintojen kautta ja otettava käyttöön johdonmukainen teknisten ja turvallisuussäätöjen sekä valtioneuvostojen kehitys, jotta biopohjaisille tuotteille luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset.

1.7 ETSK katsoo, että tutkimuksella ja innovoinnilla on tulevaisuudenkestävän biotalouden kannalta keskeinen merkitys. Biotalousstrategian innovointitoimia tulisi näin ollen jatkaa, mukaan luettuna biopohjaisten teollisuudenalojen yhteisyritys (BBI-yhteisyritys).

1.8 Komitea korostaa, että peruskoulutus, neuvontapalvelut, osaamisen siirto ja täydennyskoulutus ovat ratkaisevassa asemassa varmistettaessa, että työntekijöillä ja yrittäjillä on tarvittavat tiedot ja taidot. Ihmisten tulisi olla hyvin selvillä biotaloudesta ja tiedostettava vastuunsa, jotta he voivat olla aktiivisia kuluttajia ja tehdä kestäväpohjaisia kulutus päätöksiä.

1.9 ETSK korostaa, että asianmukainen infrastruktuuri on biotalouden edellytys, ja sille on varattava riittävä rahoitus. Tarvitaan tehokkaita liikennejärjestelmiä, jotta mahdollistetaan raaka-aineiden saatavuus ja tuotteiden jakelu markkinoille.

1.10 ETSK suosittaa, että EU pyrkii hiilidioksidipäästöjen globaaliin hinnoittelujärjestelmään, joka olisi neutraali ja tehokas keino edistää biotaloutta ja tuoda kaikki markkinatoimijat mukaan ilmastonmuutoksen hillitsemistöimiin.

1.11 ETSK on vakuuttunut siitä, että kansalaisyhteiskunnan osallistaminen biotalousaloitteisiin ja päätöksentekoon on erittäin tärkeää. Komitea tähdentää, että on keskeistä varmistaa, että siirtyminen vähähiiliseen talouteen tapahtuu oikeudenmukaisesti.

1.12 ETSK painottaa, että kestäväpohjainen biotalous voi onnistua vain, jos noudatetaan monialaista toimintatapaa. Tämän vuoksi on huolehdittava EU:n eri politiikanalojen ja tavoitteiden johdonmukaisuudesta ja koordinoinnista. On myös tärkeää varmistaa jäsenvaltiotason toimien johdonmukaisuus.

2. Taustaa

2.1 Neuvoston puheenjohtajavaltio Itävalta on pyytänyt ETSK:ta laatimaan valmistelevan lausunnon biotalouden roolista pyrittäessä saavuttamaan EU:n ilmasto- ja energiatavoitteet ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteet. ETSK laatii myös parhaillaan oma-aloitteista lausuntoa kestäväpohjaisen ja osallistavan biotalouden Euroopan taloudelle avaamista uusista mahdollisuuksista (asiakokonaisuus CCMI/160).

2.2 Samaan aikaan Euroopan komissio on päivittämässä vuoden 2012 EU:n biotalousstrategiaa. ETSK seuraa tätä prosessia ja on tyytyväinen komission toimiin. Komissio on määritellyt biotalouden "uusiutuvien biologisten resurssien tuotannoksi ja näiden resurssien ja jätevirtojen muuntamiseksi lisäarvoa omaaviksi tuotteiksi kuten elintarvikkeet, rehut, biopohjaiset tuotteet ja bioenergia".

2.3 Yleisesti ottaen biotaloudessa on kyse fossiilisten polttoaineiden ja raaka-aineiden korvaamisesta biopohjaisella energialla ja biopohjaisilla raaka-aineilla. Biotaluuteen sisältyy taloudellisia toimia, jotka perustuvat biologisten luonnonvarojen tuotantoon, käyttöönnottoon, muuntamiseen ja käyttöön. Raaka-aineiden merkittävänä lähteenä voivat olla myös jätevirrat, sivutuotteet ja jäännökset.

2.4 Maa- ja metsätaloudella ja kalastuksella on keskeinen rooli tuotettaessa biomassaa muihin käyttötarkoituksiin. Useat teollisuudenalat (kuten metsä-, elintarvike-, kemikaali-, energia-, tekstiili- ja rakennusala) muuntavat biomassaa ja myös uusioraaka-aineita kulutushyödykkeiksi tai muiden alojen käyttöön tarkoitetuiksi välituotteiksi. Biotalous perustuu yleensä laajoihin arvoketjuihin, jotka kattavat liikenteen, kaupan ja edellä mainittuihin aloihin liittyvät muut palvelut. Lisäksi ekosysteempipalvelut ovat osa biotaloutta.

2.5 EU on sitoutunut vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vähintään 40 prosentilla vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasoihin verrattuna ⁽¹⁾. Päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvilla aloilla ja muilla aloilla on erilliset tavoitteet ja säännöt. Lisäksi maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden (LULUCF) ala on otettu mukaan vuoden 2030 kehukseen edellyttäen, että kyseinen ala ei aiheuta nettopäästöjä vaan edistää tavoitetta lisätä hiilinieluja pitkällä aikavälillä. Tämä vastaa Pariisin sopimuksen 4 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan olisi saavutettava ”tasapaino ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen päästöjen ja nielujen aikaansaamien poistumien välillä kuluvan vuosisadan jälkipuoliskolla” ⁽²⁾.

2.6 Vuoteen 2030 ulottuvien EU:n energiatavoitteiden mukaisesti energiatehokkuutta tulisi lisätä 32,5 prosenttia ennusteisiin verrattuna, ja uusiutuvan energian osuuden energialähteiden yhdistelmässä tulisi olla 32 prosenttia. Molemmat tavoitteet tarkoittavat EU:n yhteisiä tavoitteita, eivät jäsenvaltioiden tavoitteita ⁽³⁾.

2.7 YK:n 17 kestävän kehityksen tavoitteen piiriin kuuluu taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä maailmanlaajuisten haasteiden erilaisia osatekijöitä. Vaikka biotalous ei ole yhdessäkään kestävän kehityksen tavoitteessa erityinen painopiste, se liittyy kuitenkin useisiin niistä.

3. Biotalous ja EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseen

3.1 Siirtyminen hiilineutraaliuteen on valtava haaste ja edellyttää huomattavia päästövähennyksiä sekä hiilidioksidin varastoinnin lisäämistä. Biopohjaisten luonnonvarojen kestäväpohjainen käyttö on tässä yhteydessä keskeinen tekijä.

3.2 Biotalous edistää ilmastonmuutoksen hillintää erilaisilla mekanismeilla, joita ovat hiilidioksidin talteenotto ilmakehästä biomassaan fotosynteesin kautta, hiilidioksidin varastointi biopohjaisiin tuotteisiin ja fossiilipohjaisten raaka-aineiden ja tuotteiden korvaaminen biopohjaisilla raaka-aineilla ja tuotteilla.

3.2.1 Hiilidioksidin tehokas sitominen edellyttää kestäväpohjaista biomassan kasvua. Aktiivinen ja kestävä metsänhoito ja puun käyttö ovat keskeisiä tekijöitä pyrittäessä saavuttamaan ilmastotavoitteet (kuten on jo esitetty asiakokonaisuuteen NAT/655 kuuluvassa lausunnossa ⁽⁴⁾) ”Ilmasto- ja energiapolitiikan vaikutukset maa- ja metsätalouteen” sekä asiakokonaisuuteen NAT/696 kuuluvassa lausunnossa ⁽⁵⁾) ”Taakanjako 2030 sekä maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous (LULUCF)”. Yksi kuutiometri puuta sitoo noin 1 000 kg hiilidioksidia. Koska ainoastaan kasvava biomassa kykenee sitomaan hiilidioksidia, on erittäin tärkeää, ettei metsien käytölle aseteta rajoja edellyttäen, että hakkuuste ei ylitä metsien uudelleenistutus- ja kasvuastetta ja että noudatetaan kestäväpohjaisia metsänhoitokäytänteitä.

3.2.2 On olemassa erilaisia biopohjaisia tuotteita, ja uusia tuotteita kehitetään parhaillaan. Tällaiset tuotteet voivat varastoida hiilidioksidia, joka ei näin päädy ilmakehään. Kestävät puutuotteet, kuten rakennukset ja laadukkaat huonekalut, ovat tehokkaimpia hiilidioksidivarastoja. Myöskään lyhytikäisemmät biopohjaiset tuotteet eivät vapauta sitomaansa hiilidioksidia, kunhan ne kierrätetään. Biopohjaisia tuotteita voidaan myös elinkaarensa päättyessä hyödyntää bioenergiana, ja niillä voidaan siten korvata fossiilisia energialähteitä.

3.3 Bioenergia antaa myös panoksensa EU:n energiatehokkuustavoitteeseen. Tästä ovat hyvinä esimerkkeinä kaukolämpö asutusköksissä ja kestäväpohjainen teollinen sähkön ja lämmön yhteistuotanto. Koska rakennukset kuluttavat huomattavasti energiaa, rakennusten energiatehokkuus on yhdessä käytetyn energialähteen kanssa erittäin merkittävä seikka.

3.4 Liikenteellä on ratkaiseva rooli pyrittäessä saavuttamaan ilmastotavoitteet. Eri liikennemuotojen erilaisten tarpeiden ja ominaispiirteiden vuoksi tarvitaan kaikenlaisia toimia, joilla edistetään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä (kuten esitetään useissa ETSK:n lausunnoissa, esimerkiksi asiakokonaisuuteen TEN/609 kuuluvassa lausunnossa ⁽⁶⁾) ”Liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentäminen”).

⁽¹⁾ Ks. vuoteen 2030 ulottuvat ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2030_en

⁽²⁾ Ks. Pariisin sopimuksen 4 artiklan 1 kohta, saatavilla osoitteessa https://unfccc.int/sites/default/files/paris_agreement_english_.pdf

⁽³⁾ Ks. Euroopan komission 19. kesäkuuta 2018 esittämä kannanotto, saatavilla osoitteessa http://europa.eu/rapid/press-release_STA-TEMENT-18-3997_en.htm

⁽⁴⁾ Ks. asiakokonaisuuteen NAT/655 kuuluva lausunto Ilmasto- ja energiapolitiikan vaikutukset maa- ja metsätalouteen, (EUVL C 291, 4.9.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Ks. asiakokonaisuuteen NAT/696 kuuluva lausunto Taakanjako 2030 sekä maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous (LULUCF) (EUVL C 75, 10.3.2017, s. 103).

⁽⁶⁾ Ks. asiakokonaisuuteen TEN/609 kuuluva lausunto Liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentäminen (EUVL C 173, 31.5.2017, s. 55).

3.4.1 Liikenteen sähköistäminen näyttää olevan lisääntymässä. Jotta sillä olisi myönteinen vaikutus ilmastoon, sähkö on tuotettava käyttämällä energialähteitä, joiden kasvihuonekaasupäästöt ovat vähäiset, mukaan luettuina kestävät biopohjaiset energialähteet.

3.4.2 Liikenteen fossiiliset polttoaineet korvataan osittain kestäväpohjaisilla biopolttoaineilla. Henkilöautojen sähköistymisen lisääntymisestä huolimatta lento- ja meriliikenne sekä raskas maantieliikenne ja maastoajoneuvot ovat edelleen pitkälti riippuvaisia polttoaineista. Tässä yhteydessä kehittyneet biopolttoaineet ovat erityisen lupaavia.

3.5 Ilmastohyötyjen lisäksi bioenergian käyttö parantaa energian saatavuutta ja toimitusvarmuutta. Bioenergialla voi asianmukaisesti hallinnoituna olla merkittävä rooli pyrittäessä saavuttamaan unionin energiapolitiikan perustavoitteet.

4. Biotalous panos kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen

4.1 Kestävä kehityksen tavoitteet haastavat arvioimaan biotalouden roolia ilmasto- ja energianäkökulmien ohella myös kokonaisvaltaisista taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristöön liittyvistä näkökulmista ottaen huomioon myös pitkän aikavälin globaalit näkymät. Biotalous laajan näkökulman vuoksi se on kytköksissä lähes kaikkiin kestävä kehityksen 17 tavoitteeseen. Erityisesti biotalous kuitenkin edistää seuraavien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista: 1, 2, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14 ja 15.

4.2 Biotalous on potentiaalia luoda talouskasvua ja työpaikkoja paitsi kaupunkialueilla myös maaseudulla. Sillä on näin ollen merkittävä rooli pyrittäessä saavuttamaan kestävä kehityksen tavoite 1 (köyhyyden poistaminen).

4.3 Kestävä kehityksen tavoitteessa 2 pyritään poistamaan nälkä. Biomassa on rajallinen luonnonvara, ja elintarvikkeiden, rehujen ja kuitujen tuotannon välillä on yhteyksiä. Tarvitaan kestäväpohjaisen biotalouden vastuullinen toimintamalli, jotta voidaan mahdollistaa riittävä tuotanto eri tarkoituksiin – etusijalla elintarvikkeiden saatavuus – ja varmistaa terveet ekosysteemit. Resurssitehokkuuden ja kierrätettävyyden periaatteet sekä siirtyminen kohti kasvispitoisempaa ruokavaliota ovat keinoja näiden tavoitteiden saavuttamiseen.

4.4 Kestäväpohjainen biotalous edistää kestävä kehityksen tavoitteen 6 (puhdas vesi ja sanitaatio) saavuttamista esimerkiksi pitämällä yllä ehteitä metsien ekosysteemeitä, jotka ovat puhtaan veden saannin edellytys.

4.5 Kestävä kehityksen tavoite 7 (edullinen ja puhdas energia) on keskeisellä sijalla biotaloudessa. Sivutuotteiden ja jätevirtojen hyödyntäminen tarjoaa puhdasta energiaa ja vähentää riippuvuutta fossiilista energialähteistä.

4.6 Kaiken kaikkiaan biotaloudella on merkittävä rooli vahvistettaessa taloudellisia ja sosiaalisia tavoitteita. Se on merkittävässä asemassa pyrittäessä saavuttamaan kestävä kehityksen tavoite 8 (ihmisarvoinen työ ja talouskasvu). Lisäksi EU:n biotalous voi auttaa vähentämään merkittävästi tuontiriippuvuutta fossiilisista raaka-aineista, edistää kotimaista lisäarvoa ja tukea paikallisia arvoketjuja.

4.7 Kestävä kehityksen tavoite 9 edellyttää teollisuuden osuuden merkittävä kasvua työllisyydessä ja BKT:ssä sekä jälkiasennuksia eri teollisuudenaloilla, jotta niistä saadaan kestäväpohjaisia. Lisäksi on tehostettava resurssien käyttöä ja otettava entistä enemmän käyttöön puhtaita ja ympäristöä säästäviä teknologioita ja teollisia prosesseja. Biotalous liittyy tiiviisti kaikkiin näihin tavoitteisiin, ja biomassan kestäväpohjainen käyttö voi vahvistaa EU:n teollista johtoa. Sillä on myös suuret mahdollisuudet edistää pk-yritysten kasvua ja nivoa ne arvoketjuihin.

4.8 Biotalous voi olla merkittävä rooli pyrittäessä saavuttamaan kestävä kehityksen tavoite 11 (kestävät kaupungit ja yhteisöt). Ilmaston kannalta älykkäiden kaupunkien käsite⁽⁷⁾ ja elämänlaatu kaupunkialueilla liittyvät tiiviisti biotalouden tarjoamiin ratkaisuihin (esimerkkeinä puurakenteet tai vähäpäästöinen liikenne ja kaukolämpö).

4.9 Biotalous on hyvät mahdollisuudet edistää kestävä kehityksen tavoitteen 12 (vastuullinen kulutus ja tuotanto) saavuttamista. Optimoimalla raaka-aineiden käyttöä, soveltamalla ekologista suunnittelua ja tuottamalla pitkäkestoisia ja kierrätettäviä tuotteita biotaloudella on merkittävä rooli siirryttäessä kiertotalouteen. Kuluttajien tietoisuuden lisäämistä pidetään kuitenkin valvutuneiden ja vastuullisten kulutusmallien ja kestäväpohjaisen tuotannon edistämisen tärkeänä edellytyksenä.

(7) <http://www.climatesmartcities.org/>

4.10 Biotalous voi edistää merkittävästi globaalia ilmastonmuutoksen hillintää kestävän kehityksen tavoitteen 13 (ilmastotoimet) mukaisesti, kuten kohdassa 3 on jo esitetty. Kotimaisten toimien ohella EU:lla voi olla huomattava globaali vaikutus biopohjaisten tuotteiden, ilmastoratkaisujen ja asiantuntemuksen viennin kautta.

4.11 Biotalous vaikuttaa myös kestävän kehityksen tavoitteisiin 14 (vedenalainen elämä) ja 15 (maanpäällinen elämä). Luonnonvarojen vastuullisen, tehokkaan ja kestäväpohjaisen käytön onkin oltava keskeisellä sijalla biotaloudessa.

5. Biotalouskehittämisen edellytyksiä

5.1 Biotalous voi edistää monin tavoin niin ilmasto- ja energiatavoitteiden kuin kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista, mutta tätä varten tarvitaan suotuisat edellytykset. Yhtäältä kestävän kehityksen tavoitteet tukevat ja vahvistavat biotalouden kehittämiseen tarvittavia edellytyksiä, toisaalta tietyt kestävän kehityksen tavoitteet asettavat vaatimuksia, jotka biotalouden on täytettävä.

5.2 EU:n biotalousstrategian mukauttaminen uusiin markkinoihin on välttämätöntä, jotta voidaan luoda taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän kestävän kehityksen mukaisesti suotuisimmat edellytykset Euroopan biotaloudelle, joka kehittyy ja laajenee nopeasti.

5.3 Poliittisten päättäjien on ennen kaikkea edistettävä kestäväpohjaista biomassan tuotantoa ja mobilisointia EU:ssa, ja EU:n aluepolitiikassa olisi tuettava riittävästi maaseudun yritysten kehittämistä. Poliittisten päättäjien on myös varmistettava vakaa, luotettava ja johdonmukainen investointikehitys biotaloudessa kautta koko arvoketjun.

5.4 Poliittisten päättäjien olisi myös otettava käyttöön johdonmukainen teknisten ja turvallisuussääntöjen sekä valtiontukisääntöjen kehys, jotta biopohjaisille tuotteille luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset. Julkisella sektorilla on myös keskeinen rooli biopohjaisten tuotteiden kysynnässä julkisten hankintojen kautta. Sellaiset aloitteet kuin Euroopan biotalousviikko voisivat auttaa parantamaan markkinoille pääsyä ja edistämään erilaisia hankkeita.

5.5 Tutkimus ja innovointi ovat keskeisessä asemassa kehitettäessä tulevaisuudenkestävää biotaloutta, joka saattaa tarjota EU:lle kilpailuetua. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon niiden uudenlaisten biotuotteiden tarjoama valtava potentiaali, jotka ulottuvat perinteisistä elintarvikkeista ja kuitutuotteista uudenlaisiin rakennus- ja pakkausmateriaaleihin, tekstiileihin ja biopohjaisiin kemikaaleihin ja muoveihin. Tämä koskee myös mahdollisuutta hyödyntää kasvinjalostusta ja eri aineita biotuotteiden raaka-aineena (esim. lignoselluloosa, kasviöljy, tärkkelys, sokeri ja proteiini).

5.6 EU:n biotalousstrategian innovointitoimia tulisi jatkaa, mukaan luettuna biopohjaisten teollisuudenalojen yhteisyritys⁽⁸⁾. Biotalousosaamiskeskustoimilla⁽⁹⁾ tulisi myös olla tärkeä rooli edistettäessä tietämyksen hyödyntämistä biotalouden kasvua silmällä pitäen. Tutkimus- ja innovointialoitteita ja -ohjelmia tulisi lisäksi muokata houkuttelevimmiksi yrityksille.

5.7 Peruskoulutus, neuvontapalvelut, osaamisen siirto ja täydennyskoulutus ovat ratkaisevassa asemassa varmistettaessa, että työntekijöillä ja yrittäjillä on tarvittavat tiedot ja taidot, jotta nykyisten yritysten kestäväpohjaisuutta voidaan parantaa ja biotalouden tarjoamia uusia mahdollisuuksia hyödyntää.

5.8 Samalla ihmisille on annettava laajalti tietoa biotaloudesta ja heitä on valvutettava entistä enemmän velvollisuuksistaan, jotta he voivat olla aktiivisia kuluttajia ja tehdä kestäväpohjaisia kulutusvalintoja. Tässä yhteydessä on otettava huomioon eri-ikäisten ihmisten erilainen halukkuus mukautua ja muuttua. Tätä varten olisi järjestettävä tiedotuskampanjoita, joiden avulla vahvistetaan kuluttajien luottamusta biotalouteen ja biopohjaisiin tuotteisiin.

⁽⁸⁾ <https://www.bbi-europe.eu>

⁽⁹⁾ <https://biobs.jrc.ec.europa.eu>

5.9 Raaka-aineiden saatavuus on yksi biotalouden perusedellytyksistä. Biomassan saatavuuden ja mobilisoinnin edistäminen edellyttääkin maa- ja metsätalouden asianmukaista liiketoimintaympäristöä. Kestävän kehityksen tavoitteissa 14 ja 15 tarkoitettu metsien, maan ja meren luonnonvarojen kestäväpohjainen hoito edistää olennaisesti raaka-aineiden tarjonnan turvaamista. Tässä yhteydessä olisi pantava merkille kestäväpohjaisten ja uudistuvien raaka-aineiden nykyinen lainsäädäntöön ja muuhun kuin lainsäädäntöön liittyvä kehys sekä vahvistettava sitä. Sivutuotteiden ja jäännösten lisääntyvä käyttö raaka-aineina uusia käyttötarkoituksia varten auttaa myös varmistamaan biomassan saatavuuden. Pienen mittakaavan rakenteissa osuuskunnilla tai tuottajaorganisaatioilla voi olla tärkeä rooli.

5.10 Asianmukainen fyysinen infrastruktuuri on myös biotalouden edellytys, ja energia-, liikenne- ja digitaalinfrastruktuuria varten tarvitaan riittävä rahoitus. Tehokkaat liikennejärjestelmät ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta mahdollistetaan raaka-aineiden saatavuus ja tuotteiden jakelu markkinoille.

5.11 Globaalien markkinoiden osalta biotalous liittyy tiiviisti kestävä kehityksen tavoitteeseen 17, jolla pyritään vahvistamaan kestäväan kehitykseen tähtäävää globaalia kumppanuutta. Tavoitteena on luoda Maailman kauppajärjestön (WTO) alainen yleinen, sääntöihin perustuva, avoin, syrjimätön ja oikeudenmukainen monenvälinen kauppajärjestelmä. Tämä on tärkeää niin maatalouden kuin teollisuuden biotaloustuotteiden kaupan kannalta. Aluekehityksen edistämiseksi tulisi lisäksi vahvistaa yhteistyötä alueellisissa arvoketuissa.

5.12 Kannustaakseen biotalouden kehittämistä neutraalilla tavalla EU:n tulisi pyrkiä hiilidioksidipäästöjen globaaliin hinnoittelujärjestelmään, joka toisi kaikki markkinatoimijat mukaan ja loisi tasapuoliset toimintaedellytykset.

5.13 Kansalaisyhteiskunnan osallistaminen biotalousaloitteiden rakenteisiin ja päätöksentekoon on erittäin tärkeää, jotta voidaan vahvistaa yhteiskunnan eri toimijoiden yhteistyötä ja lisätä yleistä tietoisuutta kestäväpohjaisesta biotaloudesta.

5.14 Siirtyminen vähähiiliseen ja kiertotalouteen on valtava haaste ja tuo mukanaan asianomaisiin työpaikkoihin liittyviä syvällisiä rakenteellisia muutoksia, joten on tärkeää varmistaa, että siirtyminen tapahtuu oikeudenmukaisesti.

5.15 Kestäväpohjainen biotalous voi onnistua vain, jos noudatetaan monialaista toimintatapaa. Tämän vuoksi on huolehdittava EU:n eri politiikanalojen ja tavoitteiden johdonmukaisuudesta ja koordinoinnista etenkin seuraavilla aloilla: ilmasto, ympäristö, elintarvikkeet, maatalous, metsätalous, teollisuus, energia, kiertotalous sekä tutkimus ja innovointi. Tätä varten komission puheenjohtajan tulisi perustaa kestäväpohjaista biotaloutta käsittelevä monenvälinen korkean tason ryhmä ja antaa sille tukensa.

5.16 Kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista mitataan ja seurataan 232 indikaattorin avulla. Niihin sisältyy ilmastoon ja energiaan liittyviä indikaattoreita, mutta erityisiä biotalousindikaattoreita ei ole olemassa. Komission tulisikin laatia asian kannalta tärkeimmät indikaattorit, jotta voidaan saada realistinen ja informatiivinen kuva EU:n biotalouden kehityksestä.

Bryssel 19. syyskuuta 2018.

*Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja
Luca JAHIER*